

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2015. március 26. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T:

A testi sértés büntette miatt FK. vádlott ellen indított büntetőügyben a **Kecskeméti Törvényszék** 2014. június 12. napján kihirdetett **1.Fk.135/2014/13.** számú ítéletét

m e g v á l t o z t a t j a:

A vádlott cselekményét testi sértés büntettének [Btk. 164. § (1) bekezdés, **(3) bekezdés**, (8) bekezdés 1. fordulat] **minősíti.**

A szabadságvesztés tartamát **1 (egy) év 6 (hat) hónapra súlyosítja.**

A vádlottat **2 (két) év közügyektől eltiltásra is ítéli.**

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **helybenhagyja** azzal, hogy azt a 2014. június 12. napján tartott tárgyalás alapján tekinti meghozottnak. A vádlott tartózkodási helye helyesen **(Település, utca, házszám).**

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült **9.260.-(kilencezer-kettőszáz hatvan) Ft** bünyügyi költség megfizetésére az államnak, a Kecskeméti Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívása szerint.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

Az elsőfokú bíróság fk. vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntetében [Btk. 164. § (1) bekezdés és (8) bekezdés 1. fordulat], és ezért őt 1 év fiatalkorúak börtönében végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte. Megállapította, hogy a kiszabott szabadságvesztés büntetésből a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Rendelkezett a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról, az eljárás során lefoglalt bűnjelek lefoglalásának megszüntetéséről és a bünyügyi költség viseléséről is.

A törvényszék ítélete ellen az ügyész jelentett be fellebbezést a vádlott terhére súlyosítás érdekében, a szabadságvesztés büntetés hosszabb tartamban való megállapítása és közügyektől eltiltás alkalmazása végett.

A fellebbviteli főügyészség az ügyész által bejelentett fellebbezést fenntartotta. Észrevételezte, hogy az elsőfokú bíróság a cselekmény minősítése körében elmulasztotta a Btk. 164. § (3) bekezdésére történő hivatkozást. Az elsőfokú ítélet megváltoztatására, a vádlott által elkövetett cselekménynek a Btk. 164. § (1) és (3) bekezdésébe ütköző és a (8) bekezdés első fordulata szerint minősülő és büntetendő testi sértésként való minősítésére, hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás alkalmazására tett indítványt tett azzal, hogy a másodfokú bíróság a szabadságvesztést tekintse kiszabottnak, amit fiatalkorúak börtönében kell végrehajtani.

A fellebbezési nyilvános ülésen az ügyész az írásban benyújtott indítványát akként módosította, hogy álláspontja szerint szükségtelen a minősítés körében a Btk. 164. § (3) bekezdésére történő hivatkozás. Egyebekben az átiratában leírtakat fenntartotta.

A vádlott védője a fellebbezési nyilvános ülésen a törvényszék ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú bíróság a fellebbezési eljárásban a Be. 348. § (1) bekezdése szerint eljárva a törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eljárása során nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely az ítélet érdemi felülbírálatának akadályát képezné.

A törvényszék a tényállás-felderítési kötelezettségének teljes mértékben eleget tett, a vád tárgyát képező releváns tényekre a bizonyítást a lehetséges és szükséges körben és mélységben felvette. A beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességükben is mérlegelési körébe vonta. Indokolási kötelezettségének eleget téve, logikusan és az iratoknak mindenben megfeleltethető magyarázatát adta annak, hogy miért vetette el a vádlott bírósági tárgyalás során előterjesztett, a korábbi vallomásától részben eltérő védekezését.

A törvényszék által e körben kifejtettek összhangban voltak az eljárás során felmerült egyéb bizonyítékokkal is.

A másodfokú bíróság a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján az elsőfokú ítélet tényállását csupán annyival egészítette ki és helyesbítette, hogy a vádlott vagyonát helyesen a (Település, utca, házszám) szám alatti ingatlan képezi.

Az ítélet 3. oldalán 6. bekezdését a jogi indokolásba utalta, tekintettel arra, hogy az nem a tényálláshoz tartozik.

A fenti kiegészítéssel és helyesbítéssel a törvényszék által megállapított tényállást az ítélet tábla a felülbírálat alapjául elfogadta.

A törvényszék a megalapozott tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és helyesen állapította meg azt is, hogy a vádlott magatartása életveszélyt okozó testi sértés büntetnének minősül, azonban a cselekmény minősítése, illetve az ezzel kapcsolatos jogi indokolás egyaránt hiányos volt, így az kiegészítésre szorult.

A Btk. 164. §-a szerinti testi sértésnek két alapesete van. Az (1) és (2) bekezdés szerinti könnyű testi sértés vétsége, illetve az (1) és (3) bekezdés szerinti súlyos testi sértés büntetése. A törvényi tényállás minősített eseteket is szabályoz, amelyek részben eltérő büntetési tételt tartalmaznak a különböző alapesetekhez képest, részben pedig a megvalósult alapesettől függetlenül ugyanazon büntetési tételt rendelik az egyes minősített esetekhez. A Btk. 164. § (8) bekezdése nem tesz a büntetésben különbséget aszerint, hogy a súlyosabb eredmény; az életveszély, vagy a halál melyik alapesethez kötődik. Azonban valamely bűncselekmény minősített esete kizárólag az alapesettel együtt állapítható meg, anélkül nem, minthogy bűncselekmény nincs törvényi alaptényállás nélkül. Éppen ezért tévesen járt el a törvényszék, amikor a jogi indokolás körében elmulasztotta annak megállapítását, hogy a vádlott szándéka 8 napon belüli vagy 8 napon túl gyógyuló sérülés okozására irányult, vagyis hogy melyik alapesettel valósult meg a bűncselekmény.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság mulasztását pótolva azt állapította meg ebben a körben, hogy a vádlott által támadott testtájékra, a bántalmazás módjára, illetve arra is figyelemmel, hogy a sértett a vádlott számára felismerhetően ittas állapotban volt, ezért a vádlottnak számolnia kellett azzal, hogy az ökölütés eredményeként a sértett eleshet, s így 8 napon túl gyógyuló sérülést is elszenvedhet, amelybe azonban a vádlott belenyugodott. Ebből fakadóan a vádlott a Btk. 7. § 2. fordulata szerinti eshetőleges szándéka állapítható meg a súlyos testi sértés büntetése, mint a testi sértés alapesetére vonatkozóan.

Ugyanakkor a sértett által ténylegesen elszenvedett életveszélyes sérülés bekövetkeztére - ahogyan ezt az elsőfokú bíróság is kifejtette - csupán a vádlott hanyag gondatlansága terjedt ki. Erre figyelemmel az ítélet tábla a vádlott által elkövetett cselekményt a Btk. 164. § (1) és (3) bekezdésébe ütköző és a (8) bekezdés 1. fordulata szerint minősülő és büntetendő testi sértés büntetése minősítette.

A büntetés kiszabása során figyelembe vett körülmények vizsgálata során a másodfokú bíróság mellőzte a sértetti közrehatás enyhítő körülményként történő értékelését, hiszen azt megalapozó adat az eljárás során nem merült fel. Mellőzte továbbá a vádlott részbeni beismerő vallomását, tekintettel arra, hogy a vádlott a bűnösségét nem ismerte el, illetve azt, hogy a vádlott a tárgyaláson bocsánatot kért a sértettől, mivel a tárgyalási jegyzőkönyvből megállapíthatóan a sértett nem bocsátott meg.

Az így helyesbített bűnösségi körülményekre is figyelemmel helyesen jutott a törvényszék arra a következtetésre, hogy a vádlottal szemben a büntetési célok végrehajtandó szabadságvesztés alkalmazásával érhetőek el, és helyesen állapította meg azt is, hogy azt fiatakorúak börtönében kell végrehajtani. Ugyanakkor az elsőfokú bíróság nem a súlyuknak megfelelően értékelte a vádlott személyében jelentkező súlyosító körülményeket, illetve az enyhítő körülmények fenti pontosítására is figyelemmel az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés tartama eltúlzottan enyhe volt.

A vádlottal szemben alkalmazandó büntetési tétel 1 hónaptól 5 évig terjedő szabadságvesztés, melyre tekintettel az irányadó középérték 2 év 6 hónap 15 nap. Az ítélet tábla megállapította, hogy ezen középértéktől az elsőfokú bíróság által alkalmazott eltérés mértéke - figyelemmel a vádlott előéletére, az általa korábban elkövetett bűncselekmények jellegére - eltúlzott, így a szabadságvesztés tartamát súlyosította.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy a vádlott által elkövetett bűncselekmény jellegére és a vádlott büntetett előéletére tekintettel méltatlan arra, hogy részt vegyen a közügyek gyakorlásában, ezért őt a Btk. 115. § és a Btk. 61. § (1) és (2) bekezdése alapján, figyelemmel a Btk. 62. § (1) bekezdésére is, a rendelkező részben írtak szerint a közügyek gyakorlásától eltiltotta.

Egyebekben az elsőfokú bíróság helyesen rendelkezett a feltételes szabadság legkorábbi időpontjáról, a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról és a törvénynek megfelelő volt a bűnjelekkel és a bűnügyi költséggel kapcsolatos rendelkezése is.

A kifejtettekéből következik, hogy a másodfokú bíróság a súlyosítás érdekében bejelentett fellebbezést alaposnak ítélte, és az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a fentiek szerint megváltoztatta. Egyebekben pedig a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy figyelemmel arra, hogy 2014. június 12. napán az elsőfokú bíróság a tárgyalást előlről kezdte, ezért az ítéletet az e tárgyalási napon tekinteti meghozottnak, míg tekintettel arra, hogy az ítélet rendelkező része a vádlott tartózkodási helyét a helység megjelölése nélkül tartalmazza, ezért

azt kiegészítette.

A fellebbezési eljárás során a vádlott kirendelt védőjének díjával összefüggésben felmerült bűnügyi költség viseléséről az ítélőtábla a Be. 381. § (1) bekezdése alapján - figyelemmel a Be. 338. § (1) bekezdésére is - rendelkezett.

A végzés elleni fellebbezési jog kizárása a Be. 386. §-án alapul.

Szeged, 2015. március 26. napján

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke

Dr. Nagy Erzsébet s.k.
a tanács tagja, előadó

Dr. Halász Edina s.k.
a tanács tagja

A Szegedi Ítélőtábla Fkf.II.414/2014/4. számú ítélete és a Kecskeméti Törvényszék 1.Fk.135/2014/13. számú ítéletének jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2015. március 26. napján

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke